

УДК: 371.134:378:002

DOI:10.36550/2415-7988.2019.185.42

ЯКИМЕНКО Наталія Олегівна –

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри українознавства, культури та документознавства Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0370-3073>,

e-mail: n_o_ja@ukr.net

ВОЩЕНКО Вікторія Юрївна –

кандидат філософських наук, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства

Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2498-5580>,

e-mail: llvika22ll@rambler.ru

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ Й ДИДАКТИЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ІЗ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Становлення постіндустріального суспільства в Україні дало поштовх розвитку нових сфер людської діяльності, поглибленні галузей знань, які покликані задовольняти потреби соціуму в накопиченні, обробленні, збереженні інформації, розширенні діяльності інформаційно-аналітичних служб, систем документаційного забезпечення. Саме ці завдання зреалізує у професійній практиці майбутній фахівець із документознавства та інформаційної діяльності.

Зміна системи соціальних комунікацій спродувала появу напряму підготовки, що формує ключові компетентності, зорієнтовані на багатопрофільність діяльності майбутнього документознавця: укладання документів, обслуговування їхнього руху, архівування інформаційних продуктів, утворених у результаті функціонування соціуму, їх збереження в розгалуженій мережі бібліотек, архівів, музейних закладів, кадрових, ділових підрозділів, служб зі зв'язків із громадськістю виробничих і невиробничих установ.

Упровадження інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери життєдіяльності соціуму спричиняє трансформацію існуючої моделі освіти. Поряд із традиційними освітніми формами й технологіями професійної підготовки фахівців у вищій школі з'являються новітні, однією з яких є дистанційне навчання. Ефективність його впровадження залежить від рівня науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу, від готовності студентів навчатися, а науково-педагогічних працівників – здійснювати професійну діяльність дистанційно. Необхідність забезпечення якості підготовки

кваліфікованих працівників у сфері документознавства та інформаційної діяльності зумовлює потребу в удосконаленні організаційно-педагогічних засад їх підготовки, оновленні методів, засобів, прийомів, форм і принципів класичної дидактики, зважаючи на специфіку дистанційного навчання й компетентнісний профіль майбутнього фахівця з документознавства та інформаційної діяльності.

Процес становлення й розвитку інформаційного суспільства, оновлення й реформування освітньої системи в Україні в цьому руслі знайшов відображення в Законах України «Про освіту» (2017), «Про вищу освіту» (2016), «Про Національну програму інформатизації» (2016), Концепції «Національної програми інформатизації» (2013), Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні (2013), Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні (2000), Положенні про дистанційне навчання (2013), Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Специфіку професійної підготовки документознавців проаналізовано в роботах вітчизняних учених: зокрема, В. Бездрабко, А. Соляник, Л. Філіпова розглядають еволюцію документознавчої освіти в контексті реформування вищої школи України; І. Антоненко, С. Кулешов, С. Чуканова – освітні традиції підготовки цих фахівців за кордоном; О. Гомотюк, Ю. Щербяк – узагальнюють досвід їхньої підготовки в освітньому середовищі економічних вишів; О. Матвієнко, Ю. Романишин, Л. Філіпова – впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у професійну підготовку майбутніх документознавців; І. Іванченко узагальнює

розвиток системи підвищення кваліфікації фахівців-документознавців. Основоположним у процесі формування професійної компетентності цих фахівців В. Варенко, Л. Демчина визначають системний, Н. Гайсинюк – особистісно зорієнтований, а Г. Малик, Л. Філіпова, М. Якубовська й О. Янишин – компетентнісний підхід.

Аналіз наукових психолого-педагогічних публікацій і дисертацій, що з'явилися останнім часом, свідчить про значну увагу до впровадження дистанційних технологій у навчальний процес. У сучасному науковому дискурсі вітчизняними й закордонними фахівцями проаналізовано світовий досвід організації та розвитку університетської системи дистанційного навчання (А. Агейчева, Д. Ільницький, В. Стрельников, ін.); напрацьовано науково-методичне забезпечення професійного дистанційного навчання, зацентровано увагу на поточних проблемах і перспективах досліджень у цій галузі (В. Кухаренко, І. Смирнова, М. Смульсон та ін.); розглянуто психолого-педагогічні засади (А. Застело, Ю. Машбиць, М. Смульсон й ін.) та виокремлено методологічні, організаційно-педагогічні й дидактичні аспекти дистанційного навчання (О. Андреев, В. Биков, Є. Полат, А. Хуторський, ін.). Водночас, незважаючи на наявність різнопланових і досить масштабних наукових розвідок, сьогодні практично відсутні наукові роботи, в яких цілісно й усебічно розглядалися організаційно-педагогічні й дидактичні умови формування професійної компетентності майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності в процесі дистанційного навчання.

Мета статті – виокремити, обґрунтувати, схарактеризувати організаційно-педагогічні та дидактичні умови формування професійної компетентності фахівців із документознавства та інформаційної діяльності в процесі дистанційного навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Історико-генетичний аналіз нормативних, науково-методичних і навчальних праць доводить активний інтерес наукової спільноти до проблем документознавчої освіти як в освітньому просторі України, так і за кордоном. Результатом наукових дискусій стала поява окремого напрямку досліджень – документознавчої професіології як науки, що розглядає проблеми теорії й методики професійної підготовки майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності. Наукова полеміка в цій царині розгортається навколо низки суперечностей:

між відсутністю єдиної концепції підготовки фахівців спеціальності й логічною потребою уніфікованості навчальних планів і програм для кожного освітньо-кваліфікаційного рівня та між ними; недостатньою кількістю висококваліфікованих викладачів і потребою інформаційного суспільства в якісно навчених фахівцях; браком відповідного навчально-методичного супроводу й необхідністю належної організації освітнього процесу. Водночас, незважаючи на те, що аналіз науково-педагогічних джерел у контексті обраної тематики дослідження засвідчив значний інтерес до методології впровадження технології дистанційного навчання в професійну підготовку фахівців окремих напрямів (післядипломна освіта педагогів, навчання майбутніх військових, фахівців із фізичного виховання та спорту, кваліфікованих робітників, інклюзивна освіта), виявлено лише окремі зауваги (Н. Гайсинюк, О. Матвієнко) щодо доцільності використання ресурсу дистанційного навчання як засобу формування професійної компетентності майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності.

На наш погляд, необхідною умовою підготовки майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності з використанням платформи дистанційного навчання є готовність майбутніх документознавців до набуття професійних компетенцій у ході дистанційного навчання. При цьому поняття *«готовність майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності до набуття професійних компетенцій у ході дистанційного навчання»* потрактуємо як комплексну особистісно-фахову характеристику, що репрезентована здатністю адаптуватися та продуктивно засвоювати знання в інформатизованому навчальному й фаховому середовищі, використовувати ІКТ для особистісно-професійного розвитку, опанувати фахові компетенції в системі дистанційного навчання.

Висока конкуренція на ринку праці, бажання зацікавити роботодавця й відповідати вимогам фаху позбавляє випускника вишу можливості мати час «донавчатися» на робочому місці, тому завдання вищої школи – підготовка компетентного, професійно й соціально мобільного випускника. Вважаємо, що саме компетентнісний підхід уможливає досягнення особистісних і соціальних цілей, що реалізуються у процесі становлення професійної компетентності, тому вважаємо його базисним у процесі формування

професійної компетентності фахівців аналізованого напрямку. Компетентнісний підхід забезпечує спрямованість освітньої діяльності в процесі дистанційного навчання на формування в майбутніх фахівців навичок роботи з інформаційними продуктами та послугами в системі соціальної комунікації, що сукупно репрезентують фахові компетенції й уможливають поліфункціональність, поліпредметність, культуродоцільність і ефективність виконання життєво та професійно значущих завдань.

У відповідності до позицій науковців (Г. Малик, Ю. Романишин, А. Соляник) і потреб практики доповнимо та дещо скоригуємо перелік компетенцій, що сукупно становлять компетентнісний профіль документознавця і формуються в процесі дистанційного навчання: *інтегральні* (здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання й практичні проблеми у галузі інформаційної, бібліотечної та архівної справи; застосування теоретичних знань, практичних навичок у сфері соціальних комунікацій при комплексності та невизначеності умов), *загальні* (практичне застосування знань, здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу, пошуку, оброблення інформації з різних джерел, до міжособистісної комунікації та командної роботи, навички використання інформаційних і комунікаційних технологій, оцінки та забезпечення якості виконуваних робіт, здатність учитися, адаптуватися та діяти в новій ситуації); *спеціальні* (здатність забезпечувати створення, пошук, відбір, аналіз, оцінку, систематизацію, моніторинг, зберігання, поширення й надання в користування інформації та знань у будь-яких форматах; спроможність застосовувати знання в організаційно-управлінській діяльності; здатність дотримуватися професійних цінностей, підтримувати ділову комунікацію з усіма суб'єктами інформаційного ринку: користувачами, партнерами, органами влади, засобами масової інформації; використовувати методи систематизації, пошуку, збереження, класифікації інформації для різних типів контенту та носіїв; застосовувати сучасні прикладні комп'ютерні технології та програмне забезпечення для вирішення фахових завдань; аналізувати процеси функціонування документних потоків і масивів, електронних даних; упроваджувати інноваційні технології виробництва інформаційних продуктів і послуг; підвищувати якість інформаційного обслуговування користувачів бібліотек, архівів; створювати чітку, стислу, точну

управлінську документацію відповідно до чинних стандартів; проектувати та створювати інформаційні системи, ресурси, продукти, послуги; опанувати технологіями електронного урядування й електронного документообігу, використовувати PR-технології, організувати системи соціальних комунікацій в умовах сучасної інформаційно-технологічної інфраструктури; здійснювати подальше навчання з високим рівнем автономності; застосовувати принципи проектування баз даних, інформаційних систем, соціальних мереж, цифрових бібліотек, архівів; створювати, наповнювати та забезпечувати функціонування веб-сайтів і веб-спільнот у мережі Інтернет; демонструвати ерудицію в сфері документознавства й інформаційної діяльності).

Установлення сутності й особливостей упровадження дистанційного навчання в процес формування професійної компетентності майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності дозволяє виявити значущі переваги застосування дистанційного навчання в ході підготовки цих фахівців:

- диверсифікація видів навчальної діяльності через урізноманітнення її форм цифровими мультимедійними засобами;
- зниження дидактогенних упливів завдяки зменшенню інтенсивності та часу безпосередніх контактів;
- можливість навчатися асинхронно, без залежності від розкладу аудиторних занять;
- підвищення якості професійної підготовки завдяки набуттю і закріпленню навичок інформаційно-аналітичної діяльності в роботі з інформаційними продуктами й оволодінню ІКТ як інтегральним складником професійної компетентності з використанням ресурсу дистанційного навчання;
- сприяння фаховій мобільності.

З їх урахуванням визначимо етапи й охарактеризувати специфіку процесу організації формування професійної компетентності фахівців із документознавства та інформаційної діяльності у віртуальному освітньому середовищі дистанційного навчання на кожному з них:

перший – *пропедевтичний* (створення образу професії в свідомості майбутнього фахівця, професійна самоідентифікація, мотивація до навчання);

другий – *основний* (планування, стимулювання, здійснення, регулювання та контроль навчальної діяльності);

третій – *аналітико-діяльнісний* (аналіз,

репрезентування досягнень, саморозвиток, самоактуалізація професійних компетенцій у процесі дистанційного навчання й орієнтація на самостійну практичну діяльність і підвищення фахової кваліфікації (освіту протягом усього життя)).

Для реалізації виокремлених етапів доцільно створити релевантні педагогічні умови. Ю. Бабанський педагогічні умови характеризує як відповідні фактору педагогічні обставини, що сприяють (або протидіють) проявам педагогічних закономірностей, обумовлених дією факторів [1, с. 80]; як чинники (обставини), від яких залежить ефективність функціонування педагогічної системи [2, с. 115]. А. Багдужева аналізоване поняття розглядає як обставини процесу навчання і виховання, які є результатом цілеспрямованого відбору, конструювання й застосування елементів змісту, методів, організаційних форм навчання для досягнення дидактичних цілей [3, с.12].

Зважаючи на проаналізовані джерела й власний досвід, *педагогічні умови* потрактуємо як симбіотичну єдність змісту, форм, методів, матеріально-технічного базису, емоційних, морально-етичних і психологічних умов, що свідомо створені та використовуються в процесі педагогічної взаємодії й уможливають розвиток і формування компетенцій майбутнього фахівця.

Створені/нестворені педагогічні умови дають змогу чи позбавляють можливості досягти педагогічних цілей, які формулюються ще на підготовчому етапі педагогічного процесу (в тому числі й у режимі ДН). Аналіз результатів, як заключний етап педагогічного процесу (за Ю. Бабанським), [2, с. 261] уможливило зіставлення стартових цілей і отриманих результатів, оцінювання відповідності й оптимальності педагогічних умов, що сприяли/завадили досягненню мети.

В опрацьованих науково-педагогічних джерелах зустрічаємо характеристику таких видів педагогічних умов: психолого-педагогічні (Г. Алексєєва, О. Волярська, Н. Журавська, Н. Іпполітова, Т. Красікова, А. Круглий, А. Лисенко, В. Лозовецька, О. Лук'янова, С. Майданенко, В. Стасюк, Л. Сушенцева та ін.), організаційно-педагогічні (В. Афанасєв, В. Беліков, І. Бойчук, Н. Житник, Є. Козирєва, О. Куклін, Г. Назаренко, В. Олійник, О. Романовська та ін.), соціально-педагогічні умови (Ю. Возна, Н. Лавриченко, В. Ролінський, С. Харченко та ін.), дидактичні умови (А. Андрєєв, Ю. Бабанський, О. Жданова-Неділько, М. Зверєва, В. Манько, М. Рутковська тощо).

Окреслимо суть кожного з видів педагогічних умов. *Психолого-педагогічні умови* – сукупність цілеспрямовано взаємопов'язаних і взаємозумовлених ресурсів внутрішнього й зовнішнього освітнього середовища, що впливають на розвиток особистісного аспекту педагогічної взаємодії; *організаційно-педагогічні умови* – сукупність цілеспрямовано сконструйованих взаємопов'язаних, взаємообумовлених факторів і педагогічних обставин, які забезпечують ефективну цілісну соціально-педагогічну роботу [4, с. 14]; *соціально-педагогічні умови* – сукупність обставин, створених навчальним закладом, за яких суб'єкт освітньо-виховного процесу вступає в міжрольову взаємодію, що сприяє засвоєнню досвіду соціальних взаємин і позитивно впливає на формування життєвої компетентності; *дидактичні умови* є результатом цілеспрямованого відбору, моделювання й конструювання змісту, форм і методів навчально-виховного процесу для досягнення дидактичних цілей. Схарактеризуємо визначені в назві об'єктом дослідження організаційно-педагогічні та дидактичні умови.

На наш погляд, об'єднувальним зовнішнім чинником формування професійної компетентності фахівців із документознавства та інформаційної діяльності в процесі дистанційного навчання є саме дотримання низки *організаційно-педагогічних умов*:

- забезпечення усвідомлення студентами сутності, значення, необхідності набуття знань і навичок роботи з ресурсом дистанційного навчання як підґрунтя успішної фахової освіти у виші та подальшої професійної документознавчої й інформаційно-аналітичної діяльності;

- створення й інсталювання на платформу дистанційного навчання фахово орієнтованих навчальних курсів, базованих на інтеграції цифрових інформаційно-комунікаційних технологій і змісту професійної діяльності;

- складання й упровадження індивідуальних графіків і форм співпраці викладача й студента, персонального консультування з метою формування простору для інформаційно-аналітичної діяльності, професійної творчості, мотивації до саморозвитку та самовдосконалення студента.

Вважаємо, що інтегральним внутрішнім рушієм формування професійної компетентності фахівців аналізованого напрямку в ході дистанційного навчання є *дидактичні умови*:

– використання мультимедійного потенціалу інформаційного ресурсу дистанційного навчання як засобу індивідуалізації навчання;

– забезпечення ергономічності й естетичності навчальних матеріалів, пропонованих для вивчення в процесі дистанційного навчання;

– комплексність контролю якості набутих у процесі дистанційного навчання фахових компетенцій через поєднання тестових, творчих завдань, онлайн-спілкування.

Розроблення та завантаження на дистанційну освітню онлайн-платформу вищів навчально-методичного забезпечення виокремлених організаційно-педагогічних і дидактичних умов (лекції-презентації; скайп-лекції; віртуальні тури й екскурсії; індивідуальні творчі завдання, спрямовані на інформаційно-аналітичне оброблення інформаційних масивів; тест-кейси; іміджеві презентації фаху; електронні навчально-методичні комплекси дисциплін) уможливує формування професійної компетентності майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності з використанням платформи дистанційного навчання.

Доречним, на наш погляд, також є упровадження інструктивно-методичного спецкурсу «Методика роботи з ресурсом дистанційного навчання» для викладачів-тьюторів (повинен відбивати тематику створення, представлення, інсталювання дистанційних навчальних дисциплін) і студентів (передбачає засвоєння інструментарію опрацювання дистанційно репрезентованих навчальних матеріалів, засобів самоорганізації і самоконтролю), що забезпечить практичне опанування необхідних у роботі з платформою дистанційного навчання навичок упевненого користування інформаційно-комунікаційними технологіями.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Відтак реалізація ідеї використання дистанційного навчання в процесі підготовки майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності впливає на всі компоненти системи освіти: мету, зміст, форми, методи, засоби викладання й учіння, виховання і самовиховання; уможливує диверсифікацію видів навчальної діяльності через урізноманітнення її форм; знижує дидактогенний вплив (зменшуючи інтенсивність і час безпосереднього контакту, надає можливість навчатися асинхронно, без залежності від розкладу аудиторних занять), сприяє зростанню якості професійної

підготовки (завдяки набуттю і закріпленню навичок інформаційно-аналітичної діяльності в роботі з інформаційними продуктами й оволодінню інформаційно-комунікаційними технологіями як невід'ємним складником професійної компетентності з використанням ресурсу дистанційного навчання), фаховій мобільності. Відтак у перспективі це стимулює динаміку кар'єрного росту, реалізує ідею освіти впродовж життя, вможливаючи набуття навичок дистанційного спілкування з досвідченими колегами, фахівцями-практиками на інтернет-семінарах, тренінгах, інших заходах професійного спрямування. Подальшого наукового вивчення потребують теоретичні й методичні аспекти забезпечення наступності в дистанційній підготовці фахівців ступеня вищої освіти «магістр», імплементації дистанційного навчання впродовж професіогенезу безпосередньо на робочих місцях.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бабанский, Ю. Избранные педагогические труды / [сост. М. Бабанский ; авт. вступ. ст. Г. Филонов, Г. Победоносцев, А. Моисеев] ; Акад. пед. наук СССР. – М. : Педагогика, 1989. – 558 с.
2. Бабанский Ю. Оптимизация процесса обучения (Общедидактический аспект) / Ю. Бабанский. – М. : Педагогика, 1977. – 256 с.
3. Багдужева А. Педагогические условия формирования профессиональной готовности будущих специалистов с использованием информационных технологий (на примере специальностей кадастрового профиля): автореф. дис. на соискание научн. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.01 / А. Багдужева; Бурятский гос. ун-т. – Улан-Уде, 2006. – 23 с.
4. Филиппова Л. Развитие украинского высшего образования информационно-документного профиля в контексте проектов ЮНЕСКО / Л. Филиппова // Інформаційна освіта та професійно-комунікативні технології XXI століття : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 11–13 верес. 2008 р.) / Одес. політехн. ун-т. – О., 2008. – С. 12–14.

REFERENCES

1. Babanskyj, Ju. (1998). *Yzbrannie pedagoghycheskye trudi*. [Selected pedagogical works]. Moscow.
2. Babanskyj, Ju. (1977). *Optymyzacyja processa obuchenyja (Obshhedydaktycheskyj aspekt)*. [Optimization of the learning process (General didactic aspect)]. Moscow.
3. Baghdueva, A. (2006). *Pedagoghycheskye uslovyja formirovaniya professyonalnoj ghotovnosti budushhykh spetsyalystov s yspolzovanyem ynformacyonnykh tekhnologhyj (na prymere spetsyalnostej kadaastrovogo profylja)*. [Pedagogical

conditions of formation of professional readiness of future specialists with the use of information technologies (on the example of specialties of the cadastral profile)]. Ulan-Ude.

4. Fylyppova, L. (2008). *Razvytye ukraynskogho visshgho obrazovanyja ynformacyonno-dokumentnoghho profylja v kontekste proektov*. [Development of Ukrainian higher education information-documentary profile in the context of UNESCO projects]. Odessa.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ЯКИМЕНКО Наталія Олегівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри українознавства, культури та документознавства Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка.

Наукові інтереси: формування професійної компетентності фахівців із документознавства та інформаційної діяльності в процесі дистанційного навчання.

ВОЩЕНКО Вікторія Юрївна – кандидат філософських наук, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Полтавського національного технічного

університету імені Юрія Кондратюка.

Наукові інтереси: культурно-цивілізаційна ідентичність українського народу; комунікативна філософія.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

YAKYMENKO Nataliia Olehivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Department of Ukrainian Studies, Culture and Documentation at the Poltava National Technical University named Yuri Kondratyuk.

Circle of scientific interests: formation of professional competence of specialists in documentation and information activity means of distance learning.

VOSHCHENKO Victoria Yuriivna – is a Ph.D. in Philosophy, an Associate Professor of the Department of Ukrainian Studies, Culture and Documentation at the Poltava National Technical University named Yuri Kondratyuk.

Circle of scientific interests: cultural and civilizational identity of the Ukrainian people; communicative philosophy.

Стаття надійшла до редакції 06.10.2019 р.

УДК [377:78.07]:316.3(477)

DOI:10.36550/2415-7988.2019.185.43

ДОЛГІХ Ярослав Вікторович – аспірант кафедри педагогіки та менеджменту освіти Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7449-8102>
e-mail: jarr.dolghih@gmail.com

ФАХОВА ПЕРЕДВИЩА МУЗИЧНА ОСВІТА У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СИТУАЦІЇ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У червні 2019 року Верховна Рада України ухвалила Закон «Про фахову передвищу освіту», що відкриває нові перспективи у роботі закладів професійної музичної освіти. Згідно нього коледжі та училища, які не залишаються у ланці вищої освіти, матимуть право проводити освітню діяльність з підготовки за освітньо-професійним ступенем фахового молодшого бакалавра. Також закон запроваджує оновлену форму управління навчальними закладами, регламентує нову систему фінансування, забезпечує свободу закладів у питаннях освітніх векторів. Нарешті, крім зовнішніх параметрів освіти у Законі «Про фахову передвищу освіту» приділяється увага оновленню її концептуального складника. Мова йде про студентоорієнтоване навчання як підхід до організації освітнього процесу, який, крім іншого, передбачає «створення

освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів фахової передвищої освіти» [2].

Прийняття закону, спрямованого на оновлення професійної фахової музичної освіти, з одного боку, вселяє надію на прогресивні зміни, а з іншого спонукає до рефлексій на проблеми цієї галузі знань. Їх осмислення та номінація послугує імпульсом концептуальних модернізаційних процесів, про необхідність яких свідчить, зокрема, стан професійної музичної освіти.

Видається, що ключові проблеми фахової передвищої музичної освіти продиктовані специфікою сучасної соціокультурної ситуації. Дисонуючи з її установками, ця галузь знань позиціонується як неактуальна, неефективна та така, що не відповідає суспільним вимогам. Звідси постає необхідність у аналізі проблемних зон професійної освіти, найважливіша з яких